

Predsednik KS Stara Ljubljana, Jaka Rozman ob pozdravnem govoru

Srečanja so se udeležili številni prebivalci novo pobratenih krajevnih skupnosti

Delegaciji pobratenih KS neseta venca k spomeniku padlih partizanov v Adlešičih

Pobratenje z Adlešiči

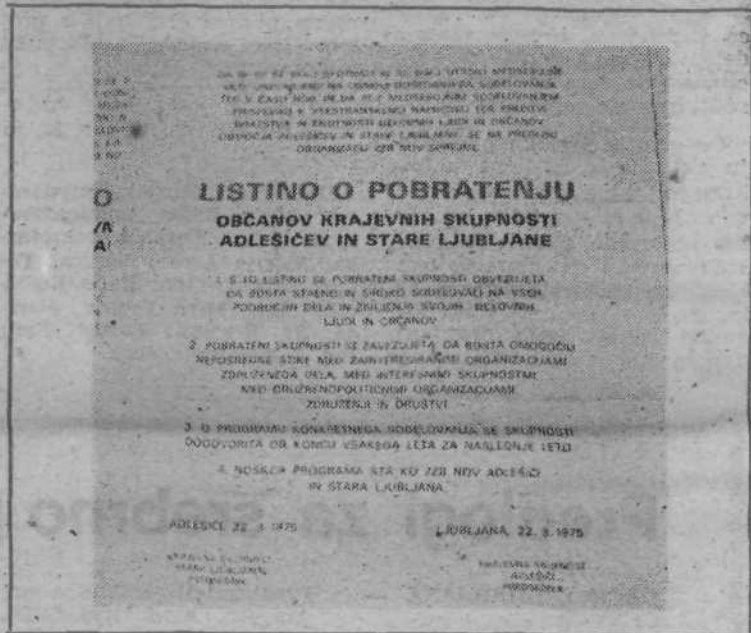
Listino o pobratenu med krajevnima skupnostma Stara Ljubljana sta v imenu svetov krajevnih skupnosti podpisala predsednika združenj borcev NOV Jaka Rozman in Lojze Cvetkovič

Listino o pobratenu med krajevnima skupnostma Stara Ljubljana in Adlešiči sta v imenu svetov krajevnih skupnosti podpisala predsednika združenj borcev NOV Jaka Rozman in Lojze Cvetkovič.

Za vse, ki so v soboto, 22. marca letos, odšli v Adlešiče kot delegati krajevnih skupnosti Stara Ljubljana, je bila ta pot nepozabno doživetje. Se med vožnjo v avtobusu je Vladimir Šenk-Gaber pripovedoval o končnih operacijah za osvoboditev Slovenije pred tridesetimi leti. Pri tem je posebej poudaril hude in dolgotrajne bitke za ubranitev osvobojenega ozemlja v Beli krajini, ki so zahtevale mnogo padlih in ranjenih, pa tudi veličastno vlogo Bele krajine, ki je morala preživljati kakih 15.000 partizanskih borcev in aktivistov, bila pa je že hudo izčrpana.

Adlešiči so znani tudi po tem, da tu ni bilo niti enega izdajalca niti enega kvislinškega vojaka. Ženski pevski zbor, ki poje še danes, je nastal leta 1944, ustanovil in vodil pa ga je znani partizanski skladatelj Makso Pirnik. Tudi folklorna skupina, ki je zelo znana, deluje od takrat. Potem imajo tu še mladinsko folklorno skupino, ki jo vodi študentka Marija Cvetkovič, in tamburaški orkester, ki ga vodi Ludyk Adlešič. Manj znano je, da je skozi Adlešiče med vojno tekla zveza med glavnim štabom NOV in PO Slovenije in vrhovnim štabom NOV in PO Jugoslavije, ki ni bila nikoli odkrita.

Se veliko bi lahko zapisali o ustvarjalnosti Adlešičanov, tankajšnjih borcev NOV in mladine. Z velikimi napori v okviru obnovitvene zadruge so Adlešičani obnovili uničene do-

Kaj vse so Belokranjci dali za partizansko vojsko! O tem najzgovorneje povedo podatki iz krajevnih skupnosti v Adlešičih. Že oktobrske socialistične revolucije se je udeležilo pet Adlešičanov, leta 1932 pa je bila v Adlešičih ustanovljena tudi celica Komunistične partije Slovenije. Med narodno-osvobodilnim bojem je padlo 96 borcev NOV in žrtev fašističnega nasilja, 24 jih je postalo invalidov, 58 družinskih invalidov, 36 otrok brez očetov ali mater, 404 pa je še živih članov ZVB NOV, kar je več od tretjine vsega prebivalstva Adlešičev z okolico. Izredne so bile tudi gmotne žrtve. Adlešičani so preživljali mnoge partizanske komande, ustanove in enote. Zlasti dolgo se je pri njih zadrževala partizanska bolnišnica karlovskega vojnega območja. Svoj najhujši dan so Adlešiči doživeli 22. marca 1945. Ustaši in Nemci so namreč vdrli čez Kolpo v Pobrežje ter požgali sedem vasi: Adlešiče, Vrhovce, Gorence, Velika sela, Mala sela, Purgo in Pobrežje. V nekaj urah je bilo uničeno delo mnogih rodov — vse se je spremenilo v dim in pepel; komaj da so si ljudje rešili golo življenje. Padlo pa je tudi 11 borcev partizanske straže pri rajonskem odboru OF in komandi mesta Črnomelj. V spomin na ta dan v Adlešičih vsako leto 22. marca praznujejo svoj krajevni praznik. Nobene nedelje ali praznika tako ne spoštujejo.

move in gospodarska poslopja. V teh naporih so leta 1946 osvojili svilen zastavo kot najbolje organizirani. Do leta 1959 je kraj napredoval, potem pa se je za Adlešiče čas ustavil za dobrih 10 let. V tem času je bilo opuščenih celo 21 dobrih kmetij, pač zaradi tega, ker so šli ljudje za službo v druge kraje. Zadnja leta se v ta lepi kraj ob Kolpi spet vrača življenje. Od Črnomlja do Adlešičev gradijo sodobno ceto, partizansko magistralo, ki bo povezovala partizanske kraje od Krke (pri Soteski) do Kolpe. Ta bo tem krajem dala novih življenjskih sokov. Adlešiči pa so dobili tudi prvi industrijski obrat. To je konfekcija Rog, ki zaposluje 34 ljudi.

Pobratenje s krajevno skupnostjo Stare Ljubljane pomeni za Adlešičane nov korak v svet, saj obeta, da si bodo ljudje iz obeh krajevnih skupnosti medseboj pomagali. Prvi koraki so že storjeni. Tako je gostinsko podjetje Ljubljana prevzelo pokroviteljstvo nad osnovno šolo v Adlešičih in dalo tudi prvi prispevek za njeno boljše delo. Ljubljancem se s pobratenjem obeta več počitka v nepokvarjeni naravi, saj je Kolpa, ki je poleti zelo topla, naša najčistejša reka. Po dograditvi partizanske magistrale pot do Kolpe ne bo več tako dolga. Na svoj račun bodo prišli zlasti tisti, ki imajo radi mir in pristno, zdravo kapljico. FRANCIS STRLE